

ב"ל (חיפה) 5246-02-09 - שלום פרץ נ' המוסד לביטוח לאומי

ב"ל (חיפה) 5246-02-09 - שלום פרץ נ' המוסד לביטוח לאומימחוזי עבודה חיפה

ב"ל (חיפה) 5246-02-09

שלום פרץ

ע"י ב"כ - עו"ד עשהאל בר - נס

נגד

המוסד לביטוח לאומי

ע"י המחלקה המשפטית

בית דין אזורי לעבודה בחיפה

[31.01.2013]

השופט נוהאד חסן

נציג ציבור (עובדים) מר אשר זנזורי

נציג ציבור (מעסיקים) מר דניאל קמחי

החלטה

כללי

1. לפנינו תביעה להכיר באירוע מוחי שהתובע לקה בו ביום 10.1.07 כפגיעה בעבודה, לאחר שהמוסד לביטוח לאומי

דחה את תביעתו להכיר באירוע המוחי שעבר כ"תאונת עבודה" כמשמעותה בחוק הביטוח הלאומי (נוסח משולב)

התשנ"ה - 1995, (להלן החוק)

להלן העובדות הצריכות לענייננו:

2. א. התובע יליד שנת- 1945.

ב. התובע עבד כמשגיח כשרות כ-15 שנים במפעל "צאם מוצרי מזון" שבמושב מירון (להלן-המפעל).

ג. ביום 10.1.07, הגיע לעבודתו כרגיל, ובסביבות השעה 8.30 בבוקר, קיבל שיחת טלפון ושוחח עם אחד הלקוחות

של המפעל, התובע התבקש לברר עניין מסוים, ומיד פנה לבדוק את הנושא, ומשהתברר לו שקיימת בעייתיות עם

אחד המרכיבים של המוצר התעצבן מאוד והחל לצעוק- בשל אחריות ודאגה לכשרות המוצר לפני שווקו לציבור,

הדבר הכעיס אותו מאוד, ולאחר שחזר למשרדו היה עדיין כעוס מאוד, והתעצבן באופן חריג ביותר. מיד לאחר מכן

ובסמוך לכך, החל להרגיש חולשה וזרמים בגוף, נימול בפלג גוף שמאל- ביד ברגל ובפנים. התובע התקשר לחתנו

וביקש שיסיעהו לביתו, לאחר מכן פונה מביתו לבית החולים לשם בדיקות וקבלת טיפול.

3. במסגרת דיון שהתקיים ביום 2.11.09, הודיע הנתבע, כי הוא מקבל את טענת התובע, כי ארע לו אירוע חריג

בעבודה ביום 10.1.07, אולם, נותרה מחלוקת בין הצדדים בנוגע לשאלת מועד הופעת הסימפטומים הראשונים.

4. לטענת הנתבע, מאחר ובסיכום אשפוז מבית חולים נהריה מיום נרשם כי התובע התלונן על נימול וחולשה בגפיים שהופיעו "יום טרם קבלתו", יש לציין נתון זה במסגרת העובדות שיועברו למומחה. מנגד מפנה התובע למסמכים רפואיים שונים, אשר בהם אין אזכור להופעת הסימפטומים לפני האירוע בעבודה, ולטענתו גרסתו נתמכת גם בעדויות מטעמו המוכיחה כי הרישום הרפואי הראשוני בבית החולים אינו משקף את המציאות. הכרעה
5. לאחר עיון במסמכים הרפואיים, וטענות ב"כ הצדדים במסגרת הסיכומים ושקילת העדויות שהובאו בפנינו, שוכנענו כי המועד הראשוני להופעת חולשה ונימול בגוף והסחרחורות אצל התובע הופיעו לילה קודם האירוע בעבודה, קרי-ב-9.1.07 בלילה, וכמצוין בסיכום האישפוז וזאת מהטעמים שלהלן;
6. עיון בדו"ח חדר מיון מיום 10.1.07 (נ/4) מגלה כי, התובע נבדק על ידי רופא סטאז'ר בשעה 15.00, ונרשם על ידו כי התובע היה בהכרה -מלאה.
- תחת הכותרת: "בעיה עיקרית", נרשם-
"חולשה בפלג גוף שמאלי מהלילה התחיל עם סחרחורת ויובש בפה הסחרחורת חלפה החולשה נשארה" קרי, התובע החל לחוש בסחרחורת וחולשה בלילה 9.1.07 בטרם הגיע לעבודתו, יתכן והמחוששים היו בעוצמה נמוכה, אך הוא ציין זאת בפני הרופא על מנת לקבל את הטיפול הנכון.
- עוד עולה מדו"ח חדר מיון, שהתובע נבדק על ידי האחות אסתר, אשר רשמה בטופס הבדיקות, "בן 61 מתלונן על חוסר תחושה באזור פה ויד שמאל מהלילה ברקע יתר לחץ דם"
- בשעה 15.27- כתבה ד"ר עזרילין אולגה בדוח קבלה (נ/7-בעמ' 2), תחת הכותרת "דיון בקבלה- מדובר בחולה בן 61, ידוע כסובל מיתר לחץ דם, אשר התקבל עקב נימולים בפנים ויד שמאל שהופיעו יום טרם קבלתו..."
- בשעה 16.40, נרשם על ידי ד"ר עזרילין אולגה "חולשת פלג גוף שמאלי מהלילה ... חולשה ניכרת ביד ורגל שמאל"
- בשעה 20.00- " לדברי החולה יום טרם קבלתו הרגיש נימולים ביד שמאלית ופנים משמאל..."
- עניינו הרואות, כי עם קבלת התובע לבית החולים, נבדק על ידי מספר גורמים בשעות שונות, ובכל ההזדמנויות הללו, צוין כי התובע כי הרגיש במחוששים של

הירדמות ונימול בפלג גוף שמאל, בלילה קודם.

7. נוכח הרישום הרפואי של הצוות הרפואי שבדק את התובע עם קבלתו ובמהלך אישפוזו, אנו קובעים כי יש להביא בפני המומחה הרפואי את העובדה, שהסימפטומים של נימול והירדמות ביד שמאל ובחלק השמאלי של הפנים הופיעו בלילה.

8. התובע טוען כי, הנתונים והרישומים במסמכי בית החולים, בדבר מועד הופעת הסימפטומים בלילה קודם, מקורם בטעות, היות והובהל לבית החולים על ידי חתנו - דודו סמקה, ומאחר ונאלצו לשהות שעות ארוכות בחדר המיון מבלי שמי מהצוות הרפואי יפנה לטפל בתובע, חתנו נכנס ללחץ ועל מנת לזרז את בואם של הרופאים, בעודו נסער ניגש חתנו לרופא שהיה בחדר מיון וסיפר לו שהסימפטומים הופיעו אצל התובע יום קודם לכן, בתקווה שמידע זה "יעיר" את הרופאים.

לחיזוק גרסה זו, סיפר חתנו של התובע במסגרת עדותו, כי התובע לא תקשר ולא יכל לדבר, לכן הוא זה שסיפר לרופאים את שארע לתובע, וענה לשאלותיהם. ברם, גרסה זו איננה מתיישבת עם המסמכים הרפואיים בהם נרשם ממועד קבלתו של התובע ועד למועד שיחרורו, כי היה נתון "בהכרה מלאה, דיבור והבנה שמורים". במסגרת עדותו נשאל על כך התובע והוא העיד: "אני לא זוכר החתן שלי דיבר במקומי ... נכון אמרתי לך שדברתי, אבל במשך הזמן דיברתי לעיתים לא כל כך בסדר. אני לא זוכר אם דברתי עם הרופאים, אני יודע שהחתן שלי דיבר איתם" (עמ' 4 משורה 27 לפ').

בהקשר זה נציין כי, חתנו של התובע העיד בפנינו, כי משעת ההגעה למיון ועד השעות המאוחרות של הערב, לא ניגשו לתובע כלל, לא דיברו ולא בדקו את התובע וגם לא מילאו טפסים בעניינו (עמ' 10 שורה 1 לפ'), אולם עיון בתיקו הרפואי של התובע מגלה שהתובע התקבל למחלקה בשעה 13.04, ולאחר מכן נבדק על ידי הצוות הרפואי בשעות: 15.00, 15.27, 16.40, אנמנזת כאב- נערכה על ידי האחיות זהבה בשעה 18.30, ובשעה 20.00, בסתירה לגרסת העד. עוד הוסיף וטען העד, כי גם בימי אישפוזו מ-10.1.07 עד 16.1.07, התובע התקשה מאוד בדיבור ולכן הוא זה שתיקשר עם הצוות הרפואי. אולם, בתיקו הרפואי של התובע נרשם ב-11.1.07 בשעה 10.00 - "חולה בהכרה מלאה, משתף פעולה..." ביום 12.1.07 בשעה 11.00 נרשם: "חולה בהכרה מלאה משתף פעולה תלונות על חולשה..." , כמו גם ב-14.1.07. ב-15.1.07 בשעה 10.25 נרשם "חולה בהכרה מלאה דיבור והבנה תקינים מתלונן על..."

עדותו של העד דודו סמקה - חתנו של התובע הינה מגמתית ונוטה אף להגזמה רבה, ואיננה מתיישבת עם התייעוד בתיקו הרפואי של התובע. שבהתחשב במצבו הרפואי והנפשי של התובע ביום אישפוזו, יתכן והצוות הרפואי נעזר בחתנו לשם קבלת מידע ופרטים אודות האירוע ומצבו של התובע, יחד עם זאת, יש לתת לאמור במסמכים הרפואיים חשיבות רבה שכן יש, להניח כי אדם הפונה לטיפול רפואי ימסור את העובדות הנכונות על מנת לזכות בטיפול נכון (דב"ע מב/0-160 אבו ערב עלי - המל"ל פד"ע טו 281, ועב"ל 368/99 שלמה יצחק- המוסד לביטוח לאומי, עבודה ארצי כרך לג' (53) 31).

הכלל הוא שבית הדין מייחס משקל רב להתבטאויותיו של התובע בסמוך לאחר האירוע הנטען, וכי בית הדין יעדיף בדרך כלל על פני התבטאויות מאוחרות יותר של התובע בעת הגשת התביעה לבית הדין (עב"ל 248/98 מקסים פרץ נ' המל"ל (לא פורסם)),

9. נוכח האמור לעיל, עניינו של התובע יועבר למומחה רפואי מתחום הנירולוגיה, ובמסגרת העובדות, תובא בפני המומחה העובדה שמועד הסימפטומים של נימול ביד שמאל וצד שמאל של הפנים החל בלילה קודם לאירוע החרגי בעבודה וכמצוין במסמך האשפוז.

10. החלטה על מינוי מומחה תינתן בדין יחיד בנפרד ותשוגר לצדדים.

11. התובע רשאי לבקש רשות ערעור על החלטה זו מבית הדין הארצי לעבודה בירושלים, תוך 15 ימים מיום שהחלטה זו תומצא לו.

ניתנה היום, כ' בשבט תשע"ג, 31 ינואר 2013, בהעדר הצדדים ותישלח אליהם.